

Mojn til jer derhjemme!

Sidst sluttede vi af med Porto og nøj, hvor har vi set meget siden! Vi har sejlet igennem Porto ad Douro-floden i et gammelt portvinsskib, gået på en masse gamle broer og besøgt samtlige kirker.

En ting, som kendetegner Portugal, er alle kaklerne. Overalt ser man kakkelseklædte facader, kakkelmalerier og selvfølgelig kakkelsouvenirs ;) Og når jeg siger overalt, så mener jeg virkelig overalt! Portos hovedbanegård er beklædt med en tidslinje i kakler indvendigt, og det samme gælder for flere klostre og kirker. Vi havde det derfor ret sjovt med, at lege "find 5 fejl", da nogle af kakkelseklædte "puslespillene" ikke var samlet helt korrekt.

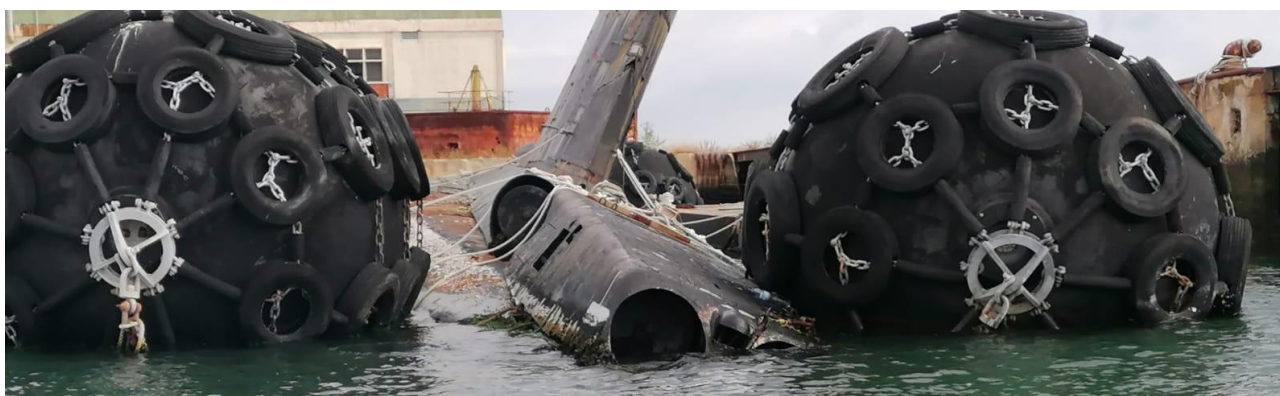
Normalt prøver vi på, ikke at bruge alt for lang tid enkelte steder, men prøver at fordele vores tid så godt som muligt. Til trods for, at Tovholderen flere gange havde proklameret, at "fra Spanien vil vi have nordenvind resten af vejen", kom der søndenvind i en hel uge! –Hvilket vi først fandt ud af, da vi overvejede at sejle videre. Pludselig havde vi jo tid til alt muligt ekstra. Vi valgte derfor at hive al sejl ned og sende det til sejl-mageren. Sejlene havde nemlig et par skavanker, som skulle ordnes inden turen over Atlanten.

En af dagene tog vi et tog indenlands, da togbanen går langs floden og lige igennem en masse vinmarker. Det var super hyggeligt og vældig flot. Samtidig var det også lidt anderledes at være i en by, som pludselig ikke havde fiskeri som hovederhverv, men derimod vin. I stedet for at lugte lidt af fisk, lugtede der derimod lidt af gærede frugt, og rundt omkring kørte der ladbiler med druer. Specielt indenlands kan man dog ikke sige dem imod, at de holder siestaen hellig: 31° og mangelen på en kølig havbrise er ikke til at spøge med!

Da sejlene var færdige passede det med, at vi lige havde en dag til at få sat sejlene på og få tanket båden op, før der kom et vejrvindue, så vi kunne smutte til Lissabon. Da det er vinden der bestemmer, hvornår vi sejler,

kunne vi da heller ikke komme udenom, at det stod ned i stænger. Sejlene blev derfor sat på midt om natten, imens der var et ophold i regnen, og brændstoffet blev hentet i regntøj, gummistøvler og sydvest.

På vejen mod Lissabon var vi desværre nødsaget til, at sejle for motor. Efter en del kalkulering fandt vi frem til, at vi nok ikke havde brændstof nok, til at nå hele vejen derned. Derfor søgte vi ”nødhavn”. I havnen lagde vi til ved alle fiskekutterne, for vi skulle jo bare lige hurtigt have noget diesel på. Dog var havnens tank-system gået i stykker, og efter at have ventet på mekanikeren i 3 timer, hvorefter han ikke kunne fikse problemet, fik havnefogeden lidt ondt af os. Han kørte os derfor personligt ind til tanken i byen og tilbage igen. Glade for at have fået diesel på sejlede vi videre mod Lissabon, hvor vi ankom midt om natten og lagde anker i en lille fiskerbugt. Det troede vi i hvert fald!

Om morgenen så vi, at vi lå midt i et militært område. Eller, i hvert fald lige i udkanten. Til styrbord lå der en gammel ubåd med slagside, til bagbord lå hele den portugisiske flåde og foran stævnen var der en politi-aktion i gang blandt de små fiskerbåde. Man må sige, at det var et interessant selskab vi var kommet i.

Fikse som vi er, tog vi selvfølgelig på en lille sightseeing blandt flådens skibe og tog lidt billeder. Der var både nye og gamle ubåde, hele orlogsflåden og to skoleskibe. Det var rigtig spændende at se på, lige indtil de lokale fortalte os, at vi hellere måtte smutte, fordi myndighederne var på jagt efter os og overvejede at anholde os! Til trods for, at det var en smule morsomt, tog vi halen mellem benene og fandt en ny ankerplads lidt væk fra Lissabon.

Lissabon er jo Portugals hovedstad, så der var selvfølgelig en hel masse at se. Vi tog os i hvert fald tiden til at opleve en hel del kirker, monumenter og historiske steder. Vi havde det også rigtig sjovt med at køre i gamle sporvogne, nyde de storslåede pladser med mønstrede stenbelægninger og i det hele taget vandre Lissabons gader tynde.

Udover at Lissabon er kendt for sine kirker, så befinder der sig også en masse fine monumenter. Specielt Enrique-søfarerens monument var storslået. Monumentet viser rigtigt, at det er Enrique, som har stået i spidsen for de efterfølgende opdagelsesrejsende og den portugisiske udforskning af verdenshavene. Det er altid tankevækkende at tænke på, at én af grundene til, at vores egen sejltur er mulig, skyldes flere tusinde pionerers farlige rejser over havene. Tænk sig, at de portugisiske øer Madeira og Porto Santo, som vi kommer til om et par uger, først blev opdaget for 600 år siden!

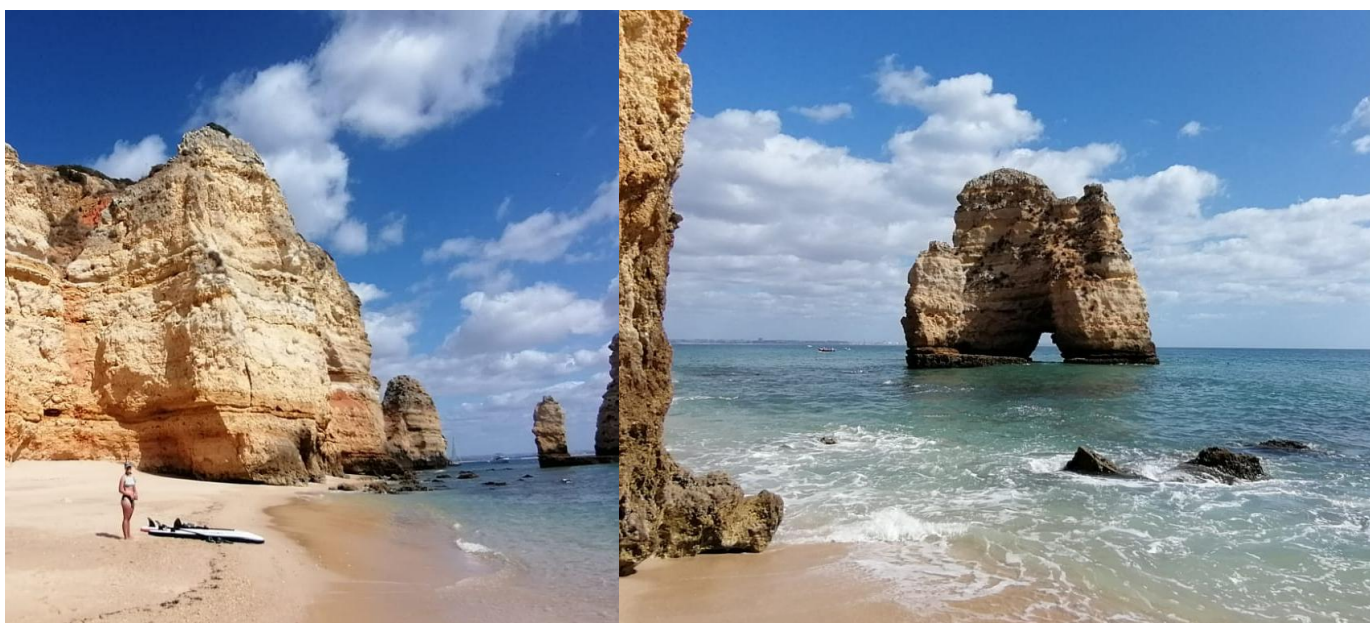
Netop, som vi gik og kiggede på monumentet, kunne vi høre en råbe ”PIÑA COLADA” et sted. Der skal ikke meget til at friste os, så vi gik efter stemmen. Overraskende nok, så stod der en kvinde bag ”disken” på sin ladcycel/bar, og omkring hende stod, lå og hang der ananas i bunkevis. Hvis man kiggede rundt, kunne man se, at der sad en masse mennesker og drak direkte fra en ananas. Det måtte vi simpelthen prøve! Drinken bragte da også minder om hvide sandstrande og azurblåt vand med sig. Vi kan slet ikke vente med, at komme over til Karibien!

Når man er i Portugal, så bliver man nødt til at smage deres Bacalhau og portvin. Tilfældigvis fandt vi en lille sød butik, hvor man kunne købe en palet med påmalede kakler, hvorpå der lå en Bacalhau og samtidig fungerede paletten også som en holder til et glas portvin med dagens dato indgraveret. Sikke et scoop. Tovholderen syntes portvinen var super god, dog var vi ikke lige så imponerede af den æggeformede, friturestegte og oste-indholdende bagte saltorsk. Det smagte lidt mærkeligt... vi er vist mere til danske fiskefrikadeller med remoulade!

Fra Lissabon sejlede vi videre til den portugisiske sydkyst, den spektakulære Algarvekyst!

Algarvekysten er fyldt med flotte stenformationer, hemmelige strande, små tunneller og mørke grotter. På trods af en rimelig stor swell, kunne vi både svømme, padle og sejle rundt. Det var et sandt paradys og vi nød det i fulde drag.

På grund af nogle lokale vejrforhold passede det med, at vi om natten lå for anker i den lille by Portimão, hvorefter vi om morgenen kunne sejle hen til dagens spot. Her lagde vi anker, firede jollen ned og sejlede ud på opdagelse. Vi fik vi flere muligheder for at nyde kysten på helt alene og gå på opdagelse imellem klippeformationerne. Det var simpelthen så flot med kontrasten mellem de jernrøde klipper, det klare vand og den blå himmel.

Til trods for, at jeg gerne ville svømme rundt imellem klipperne i al evighed, var vi noget forfrosne efter kun et par timer! Vandet er nemlig ”kun” 15° varmt ved Algarvekysten. Der gik derfor ikke mange minutter fra vi smuttede hjemad, til jollen var hevet op på dæk, og til at der stod skoldhed suppe på bordet.

Efter en lille uges tid på Algarvekysten stod vi i et dilemma: Hvor skulle vi sejle hen nu? Der var mange muligheder. Vi kunne sejle direkte videre til de portugisiske øer, måske sejle østpå til Gibraltar og besøge Marokko, eller kunne vi måske finde på noget helt tredje. Spændende bliver det i hvert fald!

Vi sender solskinshilsner fra Artemis